

Bilaga 7:8 till kommunstyrelsens protokoll den 9 april 2003, § 10

KS 2003 – 04 - 09

Ärende 10

PM 2003 : Riktlinjer för stadens insatser för psykiskt funktionshindrade (2142-2002)

Ewa Samuelsson (kd)

Förslag till beslut

Kommunstyrelsen beslutar

1. Socialtjänstförvaltningen ges ånyo i uppdrag att undersöka möjligheterna till ett samlat huvudmannaskap i någon eller några stadsdelsnämnder med landstinget.
2. Förslaget till riktlinjer för stadens insatser för psykiskt funktionshindrade godkännes.
3. Därutöver anføres

Psykiskt funktionshindrade är en av de grupper som ibland kommer i kläm mellan flera huvudmän. Staden har ett stort behov av att hitta samverkansformer med landstinget som gör att vården och omsorgen om dessa kan förbättras.

Under 2001 granskades samverkan mellan staden och landstinget vad avser stödet till psykiskt funktionshindrade. Man konstaterade att det brister i samsyn och samverkan mellan huvudmännen, att hälften av stadsdelsnämnderna saknade samverkansöverenskommelser med landstingets psykiatri och att det sammanfattningsvis återstår mycket för att uppfylla de mål och intentioner som slogs fast i samband med Psykiatireformen. Det finns skäl att anta att många psykiskt funktionshindrade inte får det stöd och den hjälp de har rätt till.

Enligt SoL ska kommunen medverka till att den enskilde får en meningsfull sysselsättning samt får möjlighet att delta i samhällets gemenskap och att leva som andra. Kommunerna har ett ansvar att samordna samhällets insatser mot denna grupp. Dock finns flera problem i stadens egen verksamhet, stora brister i samordningen med andra huvudmän och brist på resurser som gör att dessa människor upplever stora brister i tillvaron. Ett påtagligt problem för vissa brukare inom socialpsykiatrien gäller den "stadsdelsarrest" de upplever finns när det gäller deras möjlighet att nyttja daglig verksamhet i andra stadsdelsnämndsområden än de själva bor. En biståndsbedömning sker av vilken typ av social rehabilitering och arbetsträning som den enskilde bör få. Riktlinjerna hanterar dock inte problematiken att stadsdelsnämnderna kan skilja sig åt i bedömningen och generositeten i att bevilja insatser.

Hur barn- och vuxenpsykiatri fungerar är de flesta omedvetna om så länge man själv eller en anhörig inte är i behov av psykiatrisk vård eller stöd. Resultatet av en dåligt fungerande psykiatriverksamhet blir dock synlig i antalet hemlösa som bor på gatan eller antalet barn och unga som skadar sig själva genom en destruktiv livsföring. En grupp som skulle vara betjänt av ett förbättrat samarbete mellan huvudmän är de psykiskt funktionshindrade missbrukarna. Många är därtill hemlösa och svåra att nå med insatser. Riktlinjerna slår fast att korttidsboende kan komma ifråga. Jag anser att möjligheterna till korttidsboende bör utökas. På så sätt kan hemlösheten och utanförskapet för psykiskt funktionshindrade missbrukare motverkas. En gemensam nämnd bör utses för de utrednings- och vårdtyper som avser hemlösas psykiatriska och övriga medicinska problem.

Ökad samverkan krävs mellan olika offentliga huvudmän. Ett gemensamt huvudmannaskap mellan staden och landstinget skulle underlätta arbetet med de grupper av medborgare som har behov av åtgärder både från landstingets och stadens sida.

Det är nödvändigt att samordna resurser och ansvar i arbetet. Alltför ofta uppstår gränsdragningsproblem mellan kommun och landsting. Detta kan också gälla barn som väntar på exempelvis barnpsykiatriska utredningar samt sjukvårdsinsatser för missbrukare och psykiskt funktionshindrade.

Stadens ledning bör undersöka möjligheterna till ett samlat huvudmannaskap i någon eller några stadsdelsnämnder med landstinget. Socialtjänstnämnden bör i samarbete med stadsdelsnämnderna återuppta förhandlingar med landstinget om ett gemensamt vårdutskott under socialtjänstnämnden eller en gemensam nämnd för att utveckla samarbetet. Det är väsentligt att staden och Stockholms läns landsting kommer lika långt i sin samverkan när det gäller vård och behandling för psykiskt funktionshindrade som har skett genom överenskommelsen inom äldreomsorgen och omsorgen om fysiskt funktionshindrad.